

Amts 2den Valgkreds (Berg) har indskrænket Forslaget til ikke at angaae Andet end det, som har sin Oprindelse fra Statens finant-
 sielle Kilder, altsaa ikke vil beffæstige sig med Andet end de rene Statsmidler, saa spørger jeg: Hvor er det, at den oeconomicke Forvaltning af Statsmidlerne retlig foregaaer, og hvor er det, man tager de derhen hørende Beslutninger? Er det gennem særlige Lov eller gennem den Lov, som er vor hele Deconomies Hovedlov, nemlig Finantsloven? Det forekommer mig da, at vi, som troe, at det Slags Spørgsmaal netop bør afgjøres gennem Finantsloven, staae paa et fuldkomment godt og holdbart Standpunkt, naar vi see hen til Grundlovens forskellige Bestemmelser. De, der derimod ville have, at Sagen skal afgjøres ved særlig Lov — og navnlig forsaavidt som den høitærede Minister kom med denne Paastand — stille sig jo paa et Standpunkt, som paa en Maade er det heldigste af alle. De vide nemlig, at de ere istand til at forhindre, at nogen saadan Bestemmelse bliver tagen ved særlig Lov, idet de have den lykkelige Stilling, at de kunne sige: Naar vi blot kunne faae Folkethinget til at gaae ind paa denne Afvei — om jeg saa maa sige, seet fra mit Standpunkt — saa skulle vi nok sørge for, at de aldrig skulle komme til at faae deres Billie sat igjennem; det ere vi Herre over, vi have vort Veto; der kan aldrig komme en Lov ud om denne Sag, uden at vi give vor Indvilligelse, og vi skulle nok sørge for, at denne særlige Lov aldrig kommer ud. Naar det derimod skeer ved Finantsloven, stiller det sig noget anderledes, thi der kan da indtræffe Tilfælde, hvor man er nødt til at fluge en saadan Pille med blandt det hele øvrige Indhold af Finantslovene, og da kan det skee, som jeg anseer for det Heldige, nemlig at den Deel af Repræsentationen, som efter Grundloven bør have en Hovedindflydelse paa vore oeconomicke Anliggender, kan faae sin Billie sat igjennem. De, der her i Thinget stadig støtte denne Ansættelse af Ministeren, hjælpe altsaa maaffee imod deres Billie og maaffee ogsaa imod deres Vidende, til at gjøre Folkethinget værge-
 løst overfor Paastande som den, der er kommen fra den høitærede Minister; men hvor

beffæstigt er det ikke, at dette skal finde Sted, naar vi vide og nu have faaet en tydelig Udtalelse af den høitærede Minister for, hvad det er, der stiller bagved hans Uvillie imod denne Sags Afgjørelse ved Finantsloven. Allerede ved Sagens første Behandling gjorde jeg opmærksom paa, at det, der egentlig var Bænkningen, var, at man i de styrende Kredse havde Mistillid til Folkets Billie til at fremme aandelige Formaal, og den høitærede Minister bekræftede igaar fuldkommen, at jeg havde Ret i denne min Paastand, idet han ligefrem udtalte dette, men saaledes, at han ikke vilde vælte denne Bænkning over paa den nuværende Rigsdag, men paa kommende Rigsdage. Det er Mistillid til Folket, han har til Bænkningen i denne Sag, og jeg kalder det beffæstigt, at nogen Folkerepræsentation vil hjælpe Regjeringen, naar den stiller sig paa dette Standpunkt, og det er derfor, at jeg beklager de Udtalelser, som idag fremkom fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds. Jeg troer, at Mistillid avler Mistillid, og at Tillid avler Tillid. Jeg har bestandig havt den Mening, at man rolig kunde gaae Fremtiden imøde overfor dette Spørgsmaal, naar man faae hen til, hvorledes de hidtilværende Rigsdage og den nuværende Rigsdag have stillet sig med Hensyn til alle saadanne aandelige Formaaes Understøttelse ved Penge, og jeg vil spørge, om der er nogen constitutionel Forsamling, der mere imødekommer Regjeringens Fordringer i saa Henseende, end det har været Tilfældet her. (Stemmer: Jo.) Det er muligt. Smidlertid skal jeg dog paastaae, at der ikke kan være noget Land, som forholdsvis anvender saa store Midler til at fremhjælpe aandelige Formaal som netop Danmark, det danske Folk. Dette er Noget, som jeg troer at kunne hævde. Naar man seer hen til den store Sum, som anvendes i saa Henseende, naar man seer hen til, hvad der medgaaer til Præstestabets Lønning og til alle de Institutioner, som iøvrigt staae under Kultusministeriets Bestyrelse, saa mener jeg, at det er en saa stor Deel af vor hele Huusholdningsomraade, som der bliver lagt Bænkning paa i denne Retning, at det er i høieste Grad Uret imod Folket og imod Folkerepræsentationen